

602851

MOTERŲ DIRVA

Rugsėjis (Sept.) 1952

No. 9

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas

PRENUMERATA
METAMS

U. S.	\$2.00
Užsienyje	\$2.50
Vienas egz.	.15

Moterų Dirva

Women's Field

SUBSCRIPTION
YEARLY

U. S.	\$2.00
Foreign	\$2.50
Single Copy	.15

TURINYS — CONTENTS

	Page
Kelios Mintys	3
Mūsų Rytojus	6
Music	7
On The Family	8
PKMF Kongreso Rezoliucijos	9
PLKOS Įstatai	12
Naujos Narės	12
Five Year Contract	13
TMGD Kongreso Rezoliucijos	15
Laiškas iš Vatikano	17
Redakcijos Kampelis	17
Holy Thursday Afternoon	20
Kuopose ir Apskirtyse	21

Moterų Dirva — (Women's
Field) Sept., 1952 Vol. 35
No. 9. Published monthly by
A. L. R. C. Women's Alliance
of America, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Entered as second
class matter at the Post Office
in Putnam, Conn. under the act
of March 3, 1879.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos"
visuose reikaluose rašykite šiuo adresu:

MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.
Tel. Worc. 7-2553

Address all manuscripts, for "Moterų Dirva"
(Women's Field) to:

Editor — MOTERŲ DIRVA
32 ARTHUR ST.
WORCESTER 4, MASS.

KELIOS MINTYS MŪSŲ JAUNIMO BENDRAVIMO KLAUSIMU

Vyskupas V. Brizgys,
PLKOS Dvasinis Globėjas

Brangios Jaunosios Sesės!

Šias mintis rašau jums ne savo iniciatyva, o kai kieno iš jūsų pačių paprašytas. Kadangi daugel žmonių, gal kai kas ir iš jūsų, į jaunimo bendravimą žiūri nepakankamai rimtai, neteisingai, o kartais net visai neišmintingai, tai gali kam nors iš jūsų atrodyti, kad šiais klausimais, kurie čia seka, man kalbėti visai nederėtų. Taip, visi esame tos nuomonės, kad mergaitėms šiais klausimais geriausia gali pakalbėti rimta, išmintinga moteris, berniukams — rimtas išmintingas vyras. Tačiau ir šiais čia liečiamais klausimais ir dar intymesniais yra nemaža parašę tokie asmenys, kaip pav. Kardinolas Bertram ir Vyskupas Tihamet Thoth. Ši sritis yra tiek svarbi ir savyje rimta, kad ne kokioje nors juokingoje, o rimtoje formoje dera ja rūpintis ir reikale žodį pasakyti kiekvienam, kam rūpi jaunimo geras vardas, gražus išsiauklėjimas, laiminga jo ateitis. Tad nors trumpai rašau jums šiais klausimais ir aš.

Iš jūsų pačių esu girdėjęs, kad jums kai kurioms yra tekę nugirsti čia ištrėmimą, kaip šio krašto gyventojai kartais smerkia jūsų elgesį tokiais atvejais, kada jūs visai nesijautėte ką nors blogo padarę ir kai savo širdyje bei mintyje nieko blogo nenujautėte, pasmerkimo nesitikėjote. Tai lengvai gali įvykti todėl, kad ne visur yra tie patys žmonių papročiai. Kai kieno iš jūsų prašytas, aš pareiškiu jūsų jauną gyvenimą liečiančias bent kelias mintis.

1. Mūsų ir kitų kraštų šeimyniniai papročiai

Kad jūs iš anksto nusimanytumėte, kaip vienu ar kitu atveju jūsų elgesį gali įvertinti svetimi žmonės, pravartu kai ką žinoti iš kitų kraštų šeimyninių papročių. Jūs kuone visos esate augę mūsų kaimo šeimose, kur ir širdys ir durys būdavo atviros kiekvienam neblogam žmogui. Lietuvos kaime šventadieniais nekviesti renkasi kaimynai, seniai, jaunimas į kurią nors patrauklesnę šeimą, kad ten padoriai ir maloniai praleidus sekmdienio popietį. Kadais ir santuokų - vestuvių ir laidotuvių proga, dar ir paskutiniu laiku Lietuvoje, susirinkdavo iš plačios apylinkės šeimos ar bent mirusiojo bičiuliai, pažįstami: seniai, jaunimas ir net vaikai. Šventadieniais jaunimas rinkdavosi pasilinksinti į kurią nors šeimą, kurioje būdavo jaunų, ar šeiminkai būdavo palankūs jaunimui. Jeigu ten nieko blogo neįvykdavo, tai tokio atsilankymo niekas už bloga ir neskaitydavo. Mūsų žmonės, pratę prie tokių papročių, per savo vaikus juos perdavė ir gimnazijų ir universitetų jaunimui, išsivežė juos net į svetimą kraštą.

Tačiau ne visur taip yra. Jūs jau pačios gerai pastebėjote, kad antai Vokietijoje ne tik mieste inteligentų tarpe, bet ir kaime šeima yra daug uždaresnė negu pas mus. Čia ne tik šeimos švenčių, bet net laidotuvių

proga taip nesilankoma, kaip pas mus. Užaugusieji kaimo vyrai ir moterys, miesto darbininkija čia susirenka ne į vieną šeimą, o į alinę, jaunimas susitinka sporto aikštėse, iškilose. Kaip jau galėjote pastebėti, iškilos būna dažniausiai vyrų atskirai, mergaičių vėl atskirai. Iškiloms beveik visuomet vadovauja kokis nors vyresnis asmuo. Nacių sukurtos įvairios organizacijos buvo šiuos papročius jau benaikina, bet kadangi jose dažnai viešai buvo propaguojamas jaunimo ištvirtimas, tai padoresnių šeimų tėvai darė, ką galėjo, savus vaikus nuo jų apginti. Vos pasibaigus karui visi pamatėme, kaip sparčiai vokiečiai vėl grįžta prie šeimos ir jaunimo uždaramo papročių. Šio šeimos uždaramo ir jaunimo atskirumo (berniukų ir mergaičių) jūs dar daugiau galėtumėte pamatyti Šveicarijoje.

Bendrai beveik visose Europos tautose, neišskiriant nei carų laikų Rusijos inteligentų šeimų, šeima yra likęs gana uždaras židiny. Jaunimo papročius šeimyniniame gyvenime galima keliais sakiniais taip nupiešti. Be savo tėvų žinios bei leidimo nei maži nei paaugusieji šeimos nariai, kol jie yra tėvų žinioje, nesilanko į jokią kitą šeimą. Net kviesti kur nors atsilankyti, jie turi gauti ir savo gimdytojų ar globėjų leidimą. Taip pat be savo tėvų leidimo šeimos sūnūs ir dukterys niekad nekviečia į savo šeimą savo draugų ir draugių. Tokie leidimai beatodairiškai nedavinėjami. Jeigu kurioje šeimoje yra augančių jaunų vyrų, į tokią šeimą gali lankytis savo tėvų tepalydėtos tik artimiausios giminaitės. Gi ne giminių, kad ir artimiausių šeimos prietelių mergaitės, savo tėvų nepalydėtos, į tokias šeimas visai nesilanko. Kur šeimoje yra augančių mergaičių, į tokias šeimas tos šeimos sūnūs nesivedžioja net savo geriausių draugų. Net patys tokios šeimos tėvai į savo pastogę jaunus svetimus vyriškius pakviečia tik tokiomis savo šeimos švenčių progomis, kada yra kviečiama visa kuri nors šeima. Ir taip pakviesti jauni vyrai atsilanko paprastai su savo tėvais, nors vyriškiui dėl pakankamos priežasties galima atsilankyti ir be tėvų, kas nepriimta mergaitėms. Jeigu į šeimą, kurioje yra auganti mergaitė, pradeda lankytis kuris nors svetimas vyriškis — ne artimas giminaitis, tai paprastai yra ženklas, kad ten yra sutarta santuoka, kuri netrukus turėtų įvykti. Tačiau ir tokiais atvejais vyriškis nesilanko be mergaitės tėvų sutikimo, o jų pasimatymai vyksta mergaitės tėvų, ar vyresnio brolio, sesers akyvaizdoje.

Jeigu dėl kokių nors priežasčių, pav. studijų, jaunos mergaitės ar jauni vyriškiai gyvena ne savo šeimoje, tai jie paprastai gyvena pensijonuose, ar artimos giminės, labai retai šiaip gero prietelio, šeimoje. Savo vardą brangią kolegijos, licejai paprastai nepriima auklėtinių, nenorinčių gyventi jų pensijone, arba jeigu išimtį padaro, tai tik išimtiniais atvejais. Tokiuose pensijonuose paprastai yra gana stipri drausmė ir priežiūra. Jie būna beveik vienuoliškai uždari, griežtai nuskirtas lankymo laikas, ir iš jo paprastai niekam nedaromos išimtys, į vyrų pensijonus niekad nesilanko mergaitės, į mergaičių pensijonus vyrai. Pensijono gyventojus galima lankyti tik gavus iš jo vadovybės leidimą. Pensijonų jaunuoliai be vadovybės žinios ir leidimo niekur nekeliauja, nelanko jokių pramogų. Įvairias pramogas pensijonų gyventojams ruošia pati jų vadovybė. Tokiomis progomis į mergaičių pensijonus atsilanko vadovybės asmeniškai kviečia-

mi jaunuoliai. Čia kalbu ne apie kokius nors vienuolynų vedamus pensijonus: ne — kalbu apie pensijonus, vedamus pasauliečių pasauliečiams. Amžiumi vyresni už mane mūsų inteligentai prie progos galėtų jums plačiau papasakoti apie kadaise buvusius žymius tokius pensijonus Rusijoje, Lenkijoje, o apie šiandien esančius Prancūzijoje, Šveicarijoje, Italijoje ir kitur jūs galite išgirsti iš dabar ten gyvenančių ar kadaise ten studijavusių.

Visur pasaulyje laikomas toleruotinu, tačiau ne rekomenduotinu, jauno vyro - studento gyvenimas atskirai nepriklausomai. Savarankiškai gyventi kelioms jaunoms mergaitėms - studentėms visur skaitoma bėdos dalyku: pav. kokios nors našlaitės, neturingos studentės neturi lėšų pensijone gyventi. Jaunai mergaitei gyventi vienai yra niekur nepriimta. Tokia mergaitė visų yra laikoma įtartina. Jeigu kokia nors pagyvenusi mergaitė amatininkė, tarnautoja gyvena viena, tai savo gerą vardą ji gali apsaugoti tik visiems aiškiai pastebimu doru, pamaldžiu ir užsidariusiu gyvenimu. Tačiau jeigu pas vieną gyvenančią mergaitę, nepaisant kokio amžiaus ar profesijos ji bebūtų, dažniau ar rečiau užeidinėtų kad ir padorus vyriškis ar vyriškiai, tokia mergaitė neturi jokių priemonių apsaugoti savo gerą vardą, viešoje opinijoje ji yra skaitoma įtartina ar bent lengvabūdė. Tiesa pastaraisiais laikais pakartotino ir visuotino žmonijos gyvenimo suirimo pasėkoje daug kur šeimos uždarmo, jaunimo šeimyninio drausmingumo papročiai žymiai atsileido, tačiau mes esame liudininkai, kaip save vertinančios šeimos sparčiai grįžta į tradicines šeimos gyvenimo ir auklėjimo formas. Visa tai nupiešdamas, aš nesimu šių papročių vertinti, spręsti, kas geriau: mūsiškiai ar kitur esą papročiai. Tai tik konstatuoju manydamas, kad svetur gyvenančiam mūsų jaunimui tad žinoti bus labai pravartu.

Dėl mūsų didelės dalies inteligentijos ir besimokančio jaunimo kilmės (daugumoje kaimo vaikai), dėl sunkių ir nepalankių mūsų jaunimui mokymosi sąlygų šie svetur išgalėję ir stropiai saugomi papročiai mums yra mažai žinomi. Mūsų jaunimas, ir svetur būdamas ir nieko blogo nenujausdamas, elgiasi taip laisvai, kaip jis elgėsi besimokydamas Lietuvoje. O tačiau tas jo elgesys kitiems gali būti visai neįprastas, nesuprantamas. Dėl šios priežasties mums tenka kartais išgirsti iš svetimųjų apie mūsų jaunimo elgęsi nepalankią nuomonę. Nors savyje mūsų jaunuoliai daugumoje yra gal geresni ir tyresni už kitus, už tuos, kurie juos smerkia, tačiau vis tik nemalonu yra girdėti tokį įvertinimą, būk mūsų jaunimas nepripažįstas jokių padorumo formų. Jiems atrodo papiktinančiu dalyku, kad gimnazijų moksleiviai — berniukai ir mergaitės kartu ruošia iškylas be tėvų ar gimnazijos mokytojų priežiūros, kad berniukai lankosi į mergaičių butus, netgi mergaitės į berniukų butus. Dar blogiau jie pagalvoja, kai mato, kad tokis pat nekontroliuojamas viešas bendravimas yra ir užaugusio universitetinio jaunimo tarpe, kai pas vieną gyvenančią mergaitę užeidinėja studentai, net kariai. Mums nepasiseks įtikinti kitų tautų žmones, kad mes esame taip papratę. Tokis pasiteisinimas jam gal tik pakištų mintį, kad mūsų tautoje padorumo supratimas esąs labai neaukštas.

(Bus daugiau)

MŪSŲ RYTOJUS

Jūratė Gintarienė

Priprastas dalykas rūpintis ką rytoj valgysim, kuomi rengsimės, kaip ir kur laisvą laiką praleisime. Tai šių dienų kasdieninis klausimas. Bet ar tik tiek mūsų gyvenimui reikalinga? Jei taip, tai kas dirbs kultūros darbus? Jei mes savo laisvą laiką praleisime tušties ir kenksmingiems pasilinksminimams, kuo galėsime įrodyti lietuvių kultūringumą svetimųjų akyse?

Dienos, savaitės, mėnesiai ir metai taip greitai bėga, kad reikia save priversti tikėti — *jau mūsų dienos baigiasi!* Statykime sau klausimą, ar paliksime įpėdinius savo tautai, ar svetimiems? Suvažiavusiems į šią šalį nebuvo lengva gyvenimo pradžia, o vis-gi suradome laiko ir galimybės susiorganizuoti į draugijas, sukurti parapijas, pasistatyti puošnias bažnyčias, pradines mokyklas ir kolegijas.

Besirūpindami parapijų, draugijų ir mokyklų reikalais, dauguma užmiršta vieną iš svarbiausių dalykų, tai savo vaikus. Tiesa, juos auginam, bet dažnai ne sau, ne savo tautai. Kas iš tų lietuviškų įstaigų, bažnyčių, mokyklų ir organizacijų, jei mūsų jauna karta nėra auklėjama tautiškoj dvasioj? Taip, galime sakyti, — mano vaikai eina į lietuvišką parapijinę mokyklą, ten išmokins. Labai geras ir pagirtinas dalykas leisti vaikus į sąvą lietuvišką mokyklą, ten jie įgyja šiek tiek tautiškos dvasios, draugauja su savaisiais ir pramoksta savo kalbos. Tas visa labai svarbu vaiko gyvenime. Bet kada vaikai išeina iš mokyklos, čia jau tėvų didelė pareiga žiūrėti, kur ir kaip vaikai praleidžia laisvalaikį, kur jie eina, su kuo draugauja.

Kartais tėvų akla meilė arba nedovanotinas apsilaidimas vaikus pradžudo, tėvai užmiršta, kad mergaitė ar vaikas tarp 14 ir 21 metų tai yra ta peteliškė, kuri nakties tamsoj lakstydama apie liepsną nudega sparnus ir nupuola į purvyną. Motinos ir tėvo didi ir atsakominga pareiga daboti kiekvieną vaiko žingsnį, žiūrėti su kuomi išeina, su kuo draugauja, kaip išėję pasielgia. Saugiausi išėjimai, labiau pasitikimi draugai, tai pas savus ir su savaisiais. Tas geriausiai atsiekiama, jei kiekviena mergaitė ir vaikas užbaigęs mokslą ar pradėdant nuo 16 metų jau įstoja į bent vieną katalikišką įdėjinę ar pašalpinę organizaciją. Merginoms, jaunoms moterims tinkamiausia priklausyti Moterų Sąjungai. Abelnai jaunimui — prie Vyčių. Jauniems vyrams A. L. R. K. Susivienijimas ir Šv. Jėzaus Vardo draugijos.

Jaunimas yra pilnas energijos, gyvumo ir negali pasitenkinti vien tik kasdieniniu darbu, todėl reikia jaunuolius įtraukti į organizacijų ir parapijų veikimą. Tuomi sulaikysime jaunąją kartą nuo ištautėjimo, nuo kenksmingų klaidų, kuriomis dažnai sugadina savo ateitį visam gyvenimui. Patraukti į lietuvišką veikimą ir patys jame dirbdami, daugiau susidomės su tuo kas yra sava, įvertins tą, kas lietuvių iki šiol nuveikta, ir tampriau laikysis su savaisiais.

APPRECIATION OF THE WORLD ABOUT US

MUSIC

I

It has been said that music is liquid art and architecture and that art and architecture are frozen music. We all agree that music is fluid beauty which gives color to every one's life. How dull it would be if one never heard the stirring beat of a band at a parade, the sweet sound of violins at a dance, the chorus of Christmas carols at the holy season or the choir chanting the beautiful Gregorian Mass. Today, we cannot imagine life without music. And yet, there was a day when there was very little. Realizing its necessity, many great minds have devoted lifetimes so that we all might have a lilting accompaniment — a heritage free for all to take and share — within our lives. I like to think of music as the universal language, the only universal language on earth which all peoples, no matter what background, creed or tongue can understand and love.

Centuries and centuries ago, before there were instruments, people made music with God-given instruments, the human voice, lips and hands. It is easy to draw a comparison between the young boy's voice and the feminine one and the violin. The tenor and violin are in a comparable range as are baritones and cellos, basses and stringed basses. A whistling sound produced by human lips evolved into the woodwind instruments which we know as clarinets, and oboes. Today, these are played by forcing air through a "reed" and tube to produce sound. And, although the comparison might be far-fetched, the use of the lips in making sounds like fa-la-la and tra-la-la might easily have compared with the brasses (trumpets and trombones) of today. The clapping of hands was the for-runner of the percussion instruments which include the drums, tympani and cymbals.

Medieval Europeans, a thousand years ago, had no concerts, but they did have their music. Minstrels, going from France to England, from Germany, Italy, and the Holy Land, came to sing in the streets and in the castles of the cities. They sang and they fiddled on crude instruments telling of the deeds of knights, the latest happenings outside the people's limited spheres, of great accomplishments of kings and princes. The listeners were as important as the professional musicians for all tried to memorize what they heard and repeated the ballads in their own villages. Even then, it was a necessity for the wellbred person to be able to play an instrument or two. Throughout the Middle Ages (the ninth through the thirteenth centuries) nobility vied with one another in the art of poetry and song. In France travelling minstrels called Trouveres and Troubadours composed some of the finest of France's epic literature. Medieval musicians did not write down their music. It was preserved from performance to memory to repetition until it became a part of the country's heritages like our folks songs.

It is surprising that when, finally, in the twentieth century, scholars, upon examining the contents of this medieval music, instead of finding it dull and awkward as well as strange, found the music with melody, expressive and alive as much as is our modern music.

Thus, the universal language which tells of the heart and soul, feelings and minds of other men is the same basically. It is the expression of the deepest of all human emotions given to all mankind to enjoy and understand, love, preserve and cherish, enriching life.

(This is the first in a series by G. Kaneb.) Ed.

FROM "CAHIERS" — ON THE FAMILY

The number of international organizations continues to increase. A sign of our times is the urge for international cooperation in all problems, in all arguments and amongst all groups of people.

It is encouraging to be able to state that the World Union of Catholic Women's Organizations is taking a lead in this cooperation in the international field! For twenty-five years already it has stimulated the contribution made by Catholic women to the community.

There is a vast field of activity for Catholic women in works of charity, social aid, education and the arts and also in political and social life.

Intimate family life however is more in keeping with the nature of woman. What is the family without the Mother? We know too well what the consequences are to this family life in those countries, which through ideological and political ideas have built up a life where the presence of the woman in the family is not considered necessary.

The world in which we live is not favorable to family life and only Catholic teaching can neutralize the wrong tendencies and give the family its proper place.

This work must be undertaken in unity, men and women must join together; the man to use his influence on all grounds: social-economic, education, health services etc. We women must help by our prayers, studies and activities, in order that the family, the fundamental basis of the community, created by God with its aim the continuation of mankind and the education of the child, will maintain its own character in a way which will allow it to live and flourish. How can this be accomplished?

This can be done in and through our organizations. The "Charte de la famille" published in this "Cahier" gives directives on this subject.

The world does not, however, consist only of Catholics and believing Christians. Many have no knowledge of the supernatural. For these God has also sent us.

Many believers and non-believers still maintain the correct idea of family life. On these foundations the rebuilding of the world by means of the family can be based.

The family of the future will for a great part be as we have made it through our active and courageous presence everywhere where the problems of family life are brought forward and where the future is planned.

It will be the task of Catholic women who have the fortune to look upon life in its natural and supernatural entity to work for the defence and well being of the family. The possibility and realization of this work is only to be found in the Christian civilization which is at the same time the corner-stone whereon all must be built up.

PASAULIO KATALIKŲ MERGAIČIŲ FEDERACIJOS KONGRESO, ĮVYKUSIO Š. M. BALANDŽIO MĖN. 16-19 dd. ROMOJE, REZOLIUCIJOS:

1. Turint galvoje įvairias formas moderniojo netikėjimo, kuris save skaito teigiamu dalyku ir klaidingu humanizmu užkrečia jaunimo gyvenimo aplinką, *mes norime sustiprinti mūsų Tikėjimą*, būdamos įsitikinusios, kad Šv. Tėvo žodžiais tariant, šis tikėjimas turi neišsemiamus jėgų šaltinius, duodančius galimybės informuoti kiekvieną epochą, kad ir kaip ji būtų netekusi ašies, kaip kad mūsų laikai.

2. Iš visos mūsų tikinčios sielos *mes skelbiame mūsų tikėjimą į vieną transcendentinį Dievą*, vieną ir trejopą, Tėvą, Kūrėją, Įstatymdavį, moralinio dėsno Šaltinį, kuris Jame randa savo pastovų pagrindą ir našų universalumą.

Mes skelbiame mūsų tikėjimą į Kristų, Kurio dievybė ir žmogybė vis labiau tampa mūsų studijų ir mūsų stebėjimų objektu ir Kurį mes stengiamės sutikti kasdien, kaip gyvą esybę, Evangelijoje, Eucharistijoje ir kitokiu būdu artimo asmenyje.

Mes skelbiame mūsų tikėjimą į Šventąją Dvasią, Dvasia Tiesos ir Meilės, mūsų pašventinimo Šaltinį ir mūsų pastangų Stiprybę.

Mes skelbiame mūsų tikėjimą į Bažnyčią, Tiesos laikytoją ir saugotoją, Mistinį Kristaus Kūną, kurio mes esame gyvi nariai.

3. Mes pasižadame giliai prisiiinti į mūsų gyvenimus dvi brangias direktyvas, gautas iš Šv. Tėvo, Popiežiaus, Jėzaus - Kristaus Vikaro, mamosios Bažnyčios Galvos:

“Jaunimo tikėjimas turi būti *maldos* tikėjimas.”

“Jaunimas turi didžiulį savo tikėjimu ir sutikti su tuo, kad tikėjimas jam kainuoja... Jaunimas turi priprasti *aukotis* dėl savo tikėjimo.”

4. Mūsų mintys krypsta į “Tylos Bažnyčią”, kurios heroizmą aukojantis už tikėjimą Šv. Tėvas iškėlė savo radio pranešime 1951 m. Kalėdų proga.

Pirmoj eilėj intensyvioj dvasinėj komunikacijoj su mūsų persekiojamais broliais ir seserimis, *mes meldžiamės už juos ir su jais*.

Toliau, mes kreipiamės į mūsų kraštų vyriausybes ir į oficialius tarptautinius organizmus, kad jie nesiliautų protestuoti prieš šiuos vis naujus Dievo Teisių ir žmogaus asmens įžeidimus.

5. Betarpiam mūsų Tikėjimo įrodymui mūsų gyvenimo aplinkoje, mes norime vis daugiau ir daugiau prijungti *universalinės misijos dvasią* dirbti per maldą ir akciją pagal mūsų užimamą vietą krikščioniškoje bendruomenėje katalikų tikėjimo skleidimui tautose, kurios dar jo nėra gavusios. Čia, iš tikrųjų, yra esminis Kristaus Bažnyčios darbas, kuriam turi talkinti visi jos nariai. Šis dieviškas darbas šiandien įgauna ypatingos skubos charakterio, atsižvelgiant į naujai beįsigalintį netikėjimą misijų kraštuose.

6. Sąmoningos dėl *pasaulinės tikėjimo problemos svarbos šiandieninio pasaulio jaunimo tarpe* ir konstatuodamos *pastangų pritaikymo* būtinumą, kad atitikus dabartinius maitinančio, įtikinančio ir gyvo tikėjimo reikala-

vimus, mes prašome, kad numatytos šiame kongrese studijos būtų vykdomos ryšy su tais, kurie neša atsakomybę už jaunimo formavimą.

7. Dukteriškai atidžios nurodymams, kuriuos Šv. Tėvas teikėsi mums duoti naujos moralės klausimu, pavadintos "pripuolama morale", mes prisiminsime, kad pirma — "moralės dėsniai pagrįsti tikėjimo tiesomis" ir antra — "yra maža pavojų taip didelių ir taip sunkių savo pasėkomis, kaip tie, kuriais naujoji moralė grėsia tikėjimui". (Jo Šventenybės Pijaus XII kalba, pasakyta 1952 m. balandžio mėn. 18 d.).

Išvadoje, mes budėsime, kad būtų galimai greičiau suformuota "*jaunimo sąžinė teisingais ir sveikais pagrindais*" (ta pati kalba),

8. Mes džiaugiamės vis didėjančiu dėmesiu, kurį parodo *Lotyniškoji Amerika* Pasaulio Katalikių Mergaičių Federacijos darbams ir mes tvirtai tikime, kad šios Federacijos projektas įsteigti pagalbinį sekretoriatą šiuose per šimtmečius katalikiškuose kraštuose reikšmingai patarnaus Tikėjimui jaunimo sielose.

Teikis, Marija Mergele, Kristaus Motina ir nuodėmingo bei atpirkto pasaulio Motina, tapti mūsų tikėjimo ir jo spinduliavimo moderniajam pasauliui saugotoja.

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKIŲ ORGANIZACIJŲ SĄJUNGOŠ (PLKOS) ĮSTATAI

I. APIBŪDINIMAS

Priklausydama Pasaulio Katalikių Moterų Organizacijų Unijai ir jungdama lietuvių katalikių moterų ir mergaičių organizacijas visame pasaulyje. PLKOS pasisavina ir perduoda savo priklausančioms organizacijoms sekančius Pasaulio Katalikių Moterų Organizacijų Unijos punktus:

— PLKOS yra Bažnytinės Hierarchijos pripažinta ir nepriklausoma nuo bet kurios politinės partijos,

— PLKOS turi vispusišką programą,

— PLKOS tikslas yra skatinti žmogaus ir religinių laisvių įgyvendinimą ir organizuoti katalikišką apaštalavimą visokiose formose.

II. GLOBĖJAS

PLKOS turi Dvasinį Globėją, skiriamą Lietuvos vyskupų.

III. TIKSLAS IR PRIEMONĖS

PLKOS tikslas yra:

1) jungti visų pasaulio kraštų lietuvių katalikių moterų ir mergaičių organizacijas, turinčias PLKOS dvasinio globėjo pritarimą,

2) koordinuoti jų veikimą ir jas atstovauti tautinėse ir tarptautinėse katalikiškose organizacijose,

3) rūpintis lietuvių katalikių moterų įnašu į tautinę bendruomenę.

Tikslui siekti PLKOS:

a) nagrinėja tautinio ir tarptautinio gyvenimo klausimus katalikybės šviesoje, ypač kas liečia Nepriklausomos Lietuvos atstatymą,

b) stengiasi išlaikyti lietuvių šeimose gyvą religinę bei tautinę orientaciją,

- c) derina lietuvių katalikų moterų ir mergaičių veikimą,
- d) nustato jai priklausančių organizacijų bendrą veikimo liniją, šaukia suvažiavimus, organizuoja minėjimus, ruošia paskaitas, spausdina leidinius lietuviams katalikams rūpimais klausimais.

IV. SĄJUNGOS ORGANAI

A. Taryba

Taryba yra PLKOS patariamasis ir sprendžiamasis organas. Turinčias mažiau kaip 500 narių organizacijos Taryboje atstovauja organizacijų pirmininkės. Kiekvieną sekantį 500 narių skaičių atstovauja sekanti organizacijos Valdybos narė: vice-pirmininkė, sekretorė, valdybos narės, kandidatės ir t. t.

B. Valdyba

1) Valdyba yra PLKOS vykdomasis organas. Dvasinis Globėjas paveda vienai PLKOS priklausančios organizacijos Valdybai eiti PLKOS Valdybos pareigas arba skiria asmenis.

2) Valdybos nariai:

- a) koordinavimo tikslu į PLKOS Valdybą sprendžiamuoju balsu įeina:
 - Lietuvių Katalikų Mergaičių atstovė,
 - Lietuvių Katalikų Ūkininkų atstovė,
 - Lietuvių Katalikų Mergaičių Globos atstovė.

b) atskiriems klausimams PLKOS Valdyba gali kooptuoti narių, jiems suteikdama sprendžiamą balsą tuos klausimus svarstant,

c) už ypatingus nuopelnus lietuvių katalikų visuomeninėje veikloje PLKOS Valdyba numato garbės narius, į kuriuos pakelia Dvasinis Globėjas,

d) PLKOS Valdyba gali taip pat turėti narius rėmėjus, paaukojusius arba aukojančius periodiniai stambesnę pinigų sumą.

Garbės nariai ir nariai rėmėjai turi patariamą balsą.

3) Valdybos veikimas.

Metų gale PLKOS Valdyba patiekia dvasiniam Globėjui ir Tarybai veikimo ir išdo apyskaitas kartu su planu ir sąmata ateinantiems metams.

Pastabas ir pakeitimu pasiūlymus gali patiekti Tarybai priklausančios organizacijos. Valdybai nepritariant, galutinai sprendžia Dvasinis Globėjas.

V. ĮSTATŲ PAKEITIMAI

Įstatai keičiami 2/3 Tarybos narių pareikalavus. Pakeitimai įnešami tik su Dvasinio Globėjo pritarimu.

VI. ŠŪKIS. VĖLIAVA IR ŽENKLAS

PLKOS: šūkis: VISA DIDESNEI DIEVO GARBEI!

Vėliava: Baltas dugnas. Vienoje pusėje Sąjungos ženklas: auksinis kryžius, iš kurio auksiniai spinduliai tiesiasi per visą vėliavą. Apačioje įrašyta: ŠIUO ŽENKLU NUGALĖSI. Kitoje pusėje įrašytas Sąjungos vardas.

VII. ĮSTATŲ GALIOJIMAS

Šie įstatai galioja Dvasiniam Globėjui juos patvirtinus.

SVEIKINAME!

Birželio m. 1952 M. Galdikienė atvyko į JAV.

Sveikiname ir linkime darbuotis moterų tarpe Amerikoje.

p. Galdikienės išleistuvių proga padaryta nuotrauka buv. PLKOS Valdybos, sėdi: M. Galdikienė ir Dr. V. Karvelienė, stovi: Dr. N. Bražėnaitė, S. Jokubauskaitė-Pagnier, B. Venskuvienė.

NAUJOS NARĖS

31	kuopa	Katrė Puodžiukynienė	Apšvietos	Skyriaus
56	"	Mona Petrovich	"	"
56	"	Rose Knash	"	"
57	"	Ona Giedraitis	"	"
63	"	Ona Skurvydienė	"	"
63	"	Natalija Arminienė	"	"
73	"	Molly Davinis	Pašalpos ir Pomirtinės	Skyriaus
4	"	Bronė Monkevičienė	Apšvietos	Skyriaus
4	"	Teofilė Kopustaitė	"	"
5	"	Ona Sleima	Pomirtinės	"
48	"	Ona Sulaitienė	Apšvietos	"
48	"	Ann Shay	"	"
48	"	Jadvyga Tanasevičienė	"	"
48	"	Ona Kempkienė	Pašalpos ir Pomirtinės	Skyriaus
48	"	Alena Karvelienė	Apšvietos	Skyriaus
48	"	Ona Smulkstytė	"	"
56	"	Marijona Čepulienė	"	"
56	"	Marcella Augustaitienė	"	"
56	"	Petronė Miglin	"	"
57	"	Ona Giedraitis	"	"
68	"	Rose York	"	"
68	"	Regina Jakstienė	"	"
68	"	Gertrude Jankauskas	"	"

Marijona Vaičiūnienė, Centro Raštininkė

FIVE YEAR CONTRACT

by *G. Kaneb*

(Conclusion)

The afternoon was punctuated by a flow of carefully dressed, furred and perfumed women patients who strolled casually into the office, lingering in the comfortable waiting lounge long after their appointments had been completed, as if the mere appearance of the doctor was worth the extra waiting. They slowly departed, depositing upon the young doctor a sophisticated smile of approval.

"All this place needs", Ellen mused sarcastically, is an afternoon tea service to accommodate them . . . or a cocktail bar." Automatically she smiled the fixed smile at every one of them who fluttered up to her, asking discreet, seeking questions about the personality of the man with whom she worked. Politely, yet firmly, Ellen replied to their questions, avoiding any attempt of theirs to pin her down.

At five thirty the office was again emptied. Dr. Furroughs had left for a round of his patients in the hospital, and his fashionable patients had long since departed for new amusements of the evening. Ellen flung the window open wide, in an attempt to rid the office of the heavy pervading perfume that had been left in every corner of the room. She emptied the overflowing ashtrays that spilled their contents onto the thick green rug, scornfully flicking her toe against the casually dropped ashes on the floor. In the middle of the wall, beautifully framed, was placed the diploma of Michael Edward Furroughs. Ellen stood in front of it for a moment, regarding it contemplatively and quizzically.

"Yes", she spoke out loud; her voice echoing in the stillness of the empty office, "that diploma is like the rest of your life . . . always protected from the least contact with dirt by a careful insulation against the tiniest speck of dust. I wonder how you would be if you had to dig into life with both your fists? No . . . that's an impossibility! Strip you of your fine office . . . your wealthy clientele, what would there be left of you? . . . Nothing, not even the fine manners, I'm afraid."

She stepped back a few inches, still regarding the diploma on the wall. "Funny", she continued her musings, "as long as I've been with you, I've never known a thing of the man himself. For five years I've worked in this office with you, preparing all your materials, taking care of all your patients . . . yet, in all that time I've never seen the man beneath the surface of the physician. It always seemed impossible that there could ever be a man . . . an inner core beneath all that impersonality. I doubt if there's even a heart, or real feelings, or even sympathy. It's all a shell . . . a hard, impenetrable shell."

The late afternoon sun had disappeared; the last object clearly discernible in the room was a modernistic calendar in the corner of the room. It caught the corner of Ellen's eye as she stood there. For a moment she gazed at it; suddenly, however, she laughed out loud.

"March the eighteenth," she muttered scornfully. "Tomorrow it will be exactly five years since I first swore that I would dedicate my life to helping those who were really in need of it! And here I am, an office hostess, wasting all my conversation upon a group of over-dressed, over-fed, over-grown babies! When I think of how I pictured myself, proving actual worth, far from the artificiality of this city life!" She flung a weary hand across her eyes. "But I will go! I must go, before it's too late!"

"Of course you will go."

Ellen wheeled around so quickly in fright that she almost lost her balance. In the half-opened door of the room behind, Dr. Furroughs was standing smiling.

Ellen neither apologized nor explained. Having lost her breath for the moment, it was illogical to inquire how long he had been standing there, or how much he had heard. Her subordinate politeness had temporarily fled.

"I didn't know that you were there", she muttered, sensing the inanity of the remark.

"For that I'm very thankful," he answered smiling.

Ellen felt hot anger rising within her at his eavesdropping. "I suppose", she said defiantly, "you heard most of what I said?"

"Yes", he nodded, "I heard all of it."

"Well", Ellen continued, "I don't care, nor do I intend to apologize for what I said about you and your patients".

"I don't want you to apologize for anything. I heartily agree with you upon that issue."

Ellen swallowed with difficulty. "What do you mean, you agree?" she managed to stammer.

"That all of my office work has been nothing but a piece of pretense", he explained. "I'm just as sick of it as you are."

"Then why", Ellen found herself asking, "do you continue with it?"

"I'm not." He smiled as he spoke.

"You mean . . . you're giving up this office?"

"Exactly", he nodded.

"And all your patients?" Ellen looked at him uncomprehendingly.

"And everything that goes with it." He flicked a scornful finger at the fashionable waiting room.

"But . . . why . . .?" Ellen started, then paused abruptly.

"Because my contract is up." He smiled again, a smile that penetrated beneath the surface politeness he had always shown.

"What contract?" Ellen grabbed the back of the chair and let herself down on the couch.

"The contract I made with my family five years ago when I finished medical school. You see, Ellen", he continued smiling, "I promised to give five years to a private practice here in the city, as proof against the fact that my desire to go away was not idealistic dreaming."

"Go away? . . . Where?" Ellen hadn't noticed he was calling her by her first name. She merely sat and stared at him.

"I'm going up into a small town on the Canadian border. I visited it several times when I was a youngster. All my growing up years I promised myself I'd go back there . . . where they need the help of every bit of medical help they can get."

"And your family objected?" Ellen sat forward on her chair.

"Absolutely. You know the type of thing they wanted for me. A fashionable practice . . . a comfortable balanced social life . . . such as befits one in our family. However, now I'm free! I've given them five years proof that my desire for going north was no pipe dream. The thought of going back was the one thing that kept me going through these last five years of polished wetnursing. I'm leaving next month." He stood up, placing his hands in both pockets as he grinned at her. "And you," he continued, "are coming with me."

"I?" queried Ellen.

"Yes", he nodded, "I was always afraid that this was the type of work you preferred. Now I know that you're my type of person . . . together we can combat practically anything."

"But", Ellen half-whispered, "I haven't said I was going yet. In fact, you never asked me".

"I've never had the opportunity before, Ellen Andrews. You've always been extremely professional and impersonal with me. You can't go up to an iceberg and say, "I'd like to ask you to come North with me? could I?"

Ellen smiled slowly.

"And we're going next month."

"Next month?"

"After we're married . . . oh, I forgot, that's another thing I forgot to mention to you."

"Yes, you did forget."

"But, if it's all right with you, it's all right with me. Is it O. K.?"

Ellen laughed out loud. "Of course, it's O. K.", she answered, kicking the ashtray that had dropped to the floor.

TARPTAUTINĖS MERGAIČIŲ GLOBOS DRAUGIJOS XII KONGRESO, ĮVYKUSIO 1952 m. GEGUŽĖS mėn. 3-6 dd. PARYŽIUJE, REZOLIUCIJOS

Tarptautinė Mergaičių Globos Draugija, susirinkusi Paryžiuje 1952 m. gegužės mėn. 3-6 dd.,

- panaudodama šią progą geriau susipažinti su Bažnyčios Hierarchijos jai patikėtu uždaviniu dirbti mergaičių jaunimui,
 - sustiprinusi savo valią tarnauti Dievui ir Bažnyčiai — visiškame bendradarbiavime su Pasaulio Katalikių Moterų Organizacijų Unija — pagal Chartą, kurią Jo Šventenybė Pijus XII jai davė savo kalboj 1948 m. rugsėjo mėn. 29 d.,
- priėmė šias rezoliucijas:

A. MORALĖS SRITYJE.

- 1) Kad visi darbai, kuriuos Draugija atlieka, būtų lydimi rūpesčio sudaryti *šeiminę pasitikėjimo aplinką* tarp vadovių ir mergaičių,
- 2) kad būtų dedamos visos pastangos išauklėti jaunose mergaitėse *tikrą moteriškumą krikščionybės pagrindais*,
- 3) kad pritaikytas aplinkos ir amžiaus reikalavimams *doktrinalinis paruošimas* būtų prieinamas visoms mergaitėms, kurios naudojami Draugijos patarnavimais.

B. PRAKTINĖS TARNYBOS SRITYJE.

- 4) kad būtų organizuojamos *specialios religinio, socialinio ir techniško paruošimo sesijos* Mergaičių Globos židinių, namų, stočių, misijų, jaunimo sekretoriatų ir kitų įstaigų personalui,
- 5) kad būtų *nustatyti ryšiai tarp Mergaičių Globos komitetų ir katalikiškų mergaičių sąjūdžių vadovių*, kad geriau atatikus teigiamus mergaičių jaunimo siekimus, organizuojant jaunimo židinius, namus, sekretoriatų ir t. t.,
- 6) kad būtų ypatingai susirūpinta *paruošti jaunas mergaites darbui* pagal teisingą profesinę orientaciją, reikalui esant atidarant jaunimo sekretoriatų,
- 7) kad tarptautinio centro globoj būtų užmegsti aiškūs ir reikšmingi ryšiai tarp tautinių komitetų, ypač tų, kurie užsiima *emigracija* į kraštus, kur katalikų bendradarbiavimas ypatingai pageidaujamas.
- 8) kad būtų *suintensyvintas organizavimas židinių, namų ir t.t.*, kur būtų galima kreipti ypatingą dėmesį į užmezgimą artimų santykių tarp darbininkių, valdininkių ir studentų,
- 9) kad geležinkelio, uostų, oro ir viešųjų kelių stočių misijos būtų intensyviai išvystytos visuose kraštuose,
- 10) kad atėjus į pagalbą *pabėgėlių jaunimui*, ypač atsidūrusiam pavojuje, reikalingos smulkios darbų studijos kraštuose, kur yra pabėgėlių,
- 11) kad tarptautinis centras ir tautiniai komitetai paskatintų nepasirašiusias 1949 m. *Konvencijos prieš Baltųjų Prekybą* vyriausybes ją pasirašyti,
- 12) kad visur, kur reikalinga, būtų užvestos preciziškos bylos, liečiančios *Baltųjų Prekybą ir tarptautinių konvencijų įžeidimą* šioje srityje ir, kad šios bylos būtų perduotos tarptautiniam centrui, kuris susisieks su atsakingomis instancijomis.

LAIŠKAS REDAKCIJAI

Skaičiau Moterų Dirvoje, kad redakcija nori žinoti, kas turi seniausias "M. D." Pas mane yra Moterų Dirvos numeriai nuo 1917 m. Senos Dirvos yra labai įdomios ir yra gražių pasiskaitymų.

A. Kedienė — 17 kp.

LAIŠKAS IŠ VATIKANO

Vatican City, July 10, 1952

Dear Mrs. Mack,

His Holiness has graciously charged me to convey to you the expression of His gratitude for the bound copy of the 1951 issues of "The Woman's Field", which you so kindly presented to Him on the occasion of the International Catholic Women's Congress.

The Holy Father was deeply gratified at receiving this publication as He realizes that you have wished it to be a token of the filial veneration and regard which you and the members of the American Lithuanian Roman Catholic Women's Alliance cherish for the Vicar of Christ. As an earnest of His paternal gratitude and benevolence, His Holiness cordially imparts to you, to those associated with you in this presentation and to all the members of the Alliance His special Apostolic Blessing.

With sentiments of religious devotion, I remain,

Faithfully yours in Christ,

J. B. Montini

Subst.

Mrs. Julia Mack,
9 Dean Street,
Worcester, Mass.

REDAKCIJOS KAMPELIS

Redakcija stengiasi išleisti Moterų Dirvą kaip galima anksčiau kiekvieną mėnesį. Prašome visus raštus prisiųsti ko anksčiausiai. Kadangi ima vieną mėnesį sutvarkyti raštus, atspausdinti ir išsiuntinėti, tvarka yra tokia: pav. raštai priimti redakcijoje ne vėliau 30 d. rugsėjo tilps lapkričio M. D., tai yra, tie raštai bus sutvarkyti ir atspausdinti spalio mėnesį. Tuomet narės gaus lapkričio m. M. D. pradžioje lapkričio m.

Nepamirškite atmainyti savo antrašą redakcijoje, jeigu jis pakeistas.

M. P.

ĮDOMI KNYGA

Kadangi Kanados Lietuvių Katalikių Moterų Draugija yra paruošus knygą, kurioje yra aprašyta moterų draugijų veikla, žinau, kad daugelis Sąjungiečių norės ją įsigyti. Prašau visų kuopų savo susirinkime šį dalyką apsvarstyti ir kuopų raštininkes atsiųsti į Redakciją pranešimus, kiek knygų narės užsisakys. Knygos kaina — \$1.00 — už persiuntimą \$.20. Viso \$1.20 už kiekvieną knygą. Kai pinigai bus atsiųsti, tada išsiųsime knygas.

Redakcija.

BALF pirm. kan. dr. J. B. Končiūs padalina knygas.

KAIP PAVYKS IŠAUKLĖTI MŪSŲ JAUNĄJĄ KARTĄ?

Diepholz gimnazijos mokiniams BALF pirmininkas kan. dr. J. B. Končius iš CARE organizacijos (kurios dalininku yra BALF ir kurios vienu direktorių yra BALF pirmininkas) knygų anglų kalbai mokytis ir jas mokiniams padalino. Džiaugiasi mokiniai gavę gražią dovaną iš Amerikos. Šias knygas CARE organizacijai padovanojo Amerikos mokyklų mokiniai. Jie parašė ir į kiekvieną knygą įdėjo po laiškutį, kuriame nurodo koku būdu jis Amerikoje mokyklą lankydamas iš savo kuklių santaupų nupirko nežinomam mokiniui Vokietijoje šią knygą. Laiške prašo gavėjo knygos dovanotojui parašyt.

Gavę knygas Diepholz gimnazijos mokiniai suka galvutes, kaip įdomesnius laiškus parašyt, kad iš knygų dovanotojų dar gautų ir kai ko daugiau...

Vykdamas į Diepholz gimnaziją BALF pirmininkas nusiuntė drabužių, apsiavimo ir kitokių dovanų, ne vien nuo BALFo, bet ir iš NCWC, CARE ir kitų organizacijų.

Jūsų aukos BALFui gelbsti ir Diepholz gimnazijai, gelbsti 11-kai kitų lietuviškų mokyklų, gelbsti negalintiems lietuviškų mokyklų lankyti lietuviukams nepamiršt lietuvių kalbos, gelbsti ligoniams, invalidams, džiovininkams, našlėms su mažais vaikučiais ir gelbsti visiems į vargą patekusiems lietuviams.

Aukokite patys ir rinkite aukas iš kitų. Tegu kiekviena draugija rengdama piknikus ar kitokias pramogas, dalį pelno skiria BALFui, tegu kiekviename piknike būna BALF aukų rinkėjai.

Kai bus stiprus, šis jaunimas sieks mokslų, bus sveikas, gražiai apsirengęs. BALF esame mes patys. Kiekvienas lietuvis yra BALF dalis. Neleiskim jam susilpnėti. Vasaros karščiai tegu neatbaido aukų davėjų nuo būtinos pareigos — išlaikyti vargstančiuosius lietuvius gyvus. Aukas perduokite savo vietos BALF skyriui arba siųskite tiesiog į United Lithuanian Relief Fund of America, Inc., 105 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

MOKSLO PAŽYMĖJIMŲ REIKALU

Anksčiau, kai kurie asmenys kreipėsi prašydami išduoti pamesto atestato dublikato nuorašą, patikrinti bylas, kodėl pažymėjimas neišduotas ir panašiais reikalais. Tiems asmenims, kiek tada sąlygos leido, buvo pagelbėta.

Dabar archyvo medžiaga jau taip aptvarkyta, kad galima tuo reikalu kiekvienam padėti. Tad visi tie asmenys, kurie mokėsi Vokietijoje ir kuriuo nors būdu neteko išduoto pažymėjimo ar dėl emigracijos nespėjo atsiimti jam priklausomo dokumento (o tokių yra), gali kreiptis į Pasaulio Lietuvių Archyvą, 2601 W. Marquette Road, Chicago 29, Ill., U.S.A.

Kad būtų galima greičiau ir lengviau padėti, besikreipiantis turi nurodyti mokyklos pavadinimą, savo vardą ir pavardę, gimimo datą ir vietą, kurios klasės pažymėjimu suinteresuotas ir kuriais metais tą klasę baigė.

PLA Vadovybė

HOLY THURSDAY AFTERNOON

A. M. Wackell

Somewhat weary and with time to spare,
I retraced my footsteps to the Cathedral stair.
The church was dimmer than it was before,
The creak seemed louder in the swinging door.

Kneeling together in the altar's light,
Small girls, their prayers, began to recite.
Youthful lips moved softly with eyes upraised
On the Holy Thursday's splendour gazed.

The altar was covered in silver and flowers,
Candles will glow for a few more hours,
To welcome the faithful who enter in
To worship Him, and leave their prayers within.

The whisperings of a kerchiefed head and a curly top
Were far too low for ears to eavesdrop,
Yet I caught myself, glancing at the two,
Cautiously conversing within their pew.

At times, I thought I heard a pensive sigh
As the little boy's queries were given a ready reply,
The girl would look at him with a gentle smile,
And both seemed content to linger awhile.

Regretfully and rested, I left the pew
With Easter - Day coming, there is much to do.
But first, I remembered the candles for the dead,
Then followed the throng wherever it led.

As I descended the stairs, I heard a voice say,
"Janey, I made a wish in the Cathedral today.
Mother said, if I prayed hard, my wish I'll obtain.
So I wished and I prayed — that I could walk again."

To my surprise, I saw the kerchiefed head and the curly top.
No need now, for ears to eavesdrop.
I heard a crippled boy — whose faith and hope were so rare
That he could rejoice in a wish and a prayer.

MŪSŲ VEIKIMAS KUOPOSE IR APSKRITYSE

PLKOS VALDYBA

Pasaulio Lietuvių Katalikių Organizacijų Sąjungos Dvasinis Globėjas J. E. Vyskupas V. BRIZGYS š. m. liepos mėn. 1 d. patvirtino pertvarkytus Pasaulio Lietuvių Katalikių Organizacijų Sąjungos įstatus ir remdamasis jų IV Skyriaus paragrafu B, pavedė esančiai Europoje Ateitininkų Tarybai eiti Pasaulio Lietuvių Katalikių Organizacijų Sąjungos Valdybos pareigas ir pasaulio Katalikių Moterų Organizacijų Unijai pristatė sekančias Valdybos nares:

Dr. V. Karvelienė — Pirmininkė,
Dr. N. Bražėnaitė — Sekretorė, B. Venskuvienė ir U. Karvelytė — Narės, S. Jokubauskaitė - Pagnier — narė išdo reikalams.

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKIŲ ORGANIZACIJŲ SĄJUNGA

SHENANDOAH, PA.

Moterų Sąjungos Pa. Apskritis suvažiavimas įvyko birželio 8 d., antrą valandą po pietų Šv. Jurgio parapijos svetainėj, Shenandoah, Pa.

Apskr. pirm. J. Jurkevičienė pasveikino atstoves ir viešnius. Ji pakvietė gerb. kleboną Kun. J. Karalių atkalbėti maldą. Po maldai, gerb. klebonas trumpai kalbėjo apie Mot. Sąjungą ir Sąjungiečių nuveiktus darbus.

Mandatų komisija: E. Matūnienė ir O. Supranavičienė.

Dalyvės:

25 kp. M. Smalskienė ir O. Petrukonienė.

31 kp. O. Bluienė ir O. Supranavičienė.

52 kp. P. Prancūkūnaitė.

59 kp. O. Matukonienė, O. Novikienė, K. Vasčilienė, O. Daugirdienė, E. Mačiūnienė, O. Chowanes ir J. Krupinskienė.

62 kp. V. Rasimienė ir A. Grajauskienė.

Valdybos narės: pirm. J. Jurkevičienė, v. pirm. P. Prancūkūnaitė. rašt. J. Tamanauskienė, išd. K. Spuškauskienė. Viso 13 atstovių, 4 valdybos narės, 18 viešnių.

Paskutinio posėdžio protokolas buvo perskaitytas ir priimtas kaip skaitytas.

Kuopų pranešimai:

62 kp. Užprašė šv. mišias už nares, pasidarbavo parapijos pikniko metu, pasidarbavo Kun. J. Gibo išleistuvių proga, neįrašė naujų narių. Yra dvi ligonės.

52 kp. Maža kuopa, veikimas mažas, bet prisideda prie visų parapijos parengimų. Yra dvi ligonės: O. Šlužienė ir O. Pužienė.

31 kp. Parapijos bazaro metu tvarkė Valgių ir Rankų Darbo stalus. Užprašė šv. mišias lapkričio m. už visas kuopos nares. Birželio m. užprašė už gyvas ir mirusias nares. Mirė ilgametė narė a. a. Jieva Kulbitskienė, ir už jos sielą užprašytos dvejų šv. mišių. Įsirašė dvi naujos narės.

25 kp. Užprašė šv. mišias Motinos Dieną ir visos narės priėmė Šv. Komuniją. Po mišių turėjo bendrus pusryčius. Rengė Strawberry Festival" birželio 15 d. ir "Bus Trip" rugpjūčio 3 d. Aukojo parapijai \$25.00. Mirė viena narė — M. Rudaitienė. Buvo 3 ligonės. Įrašė dvi naujas nares.

59 kp. Užprašė šv. mišias lapkričio m. už mirusias nares. Prisidėjo

prie buvusios Red. S. Sakalienės pagerbimo dovanos. Mirė viena apšv. sk. narė ir buvo viena ligonė, kuriai buvo apmokėta pašalpa. Surengė "Doughnut Sale" užgavėnių vakare, pelno gavo \$112.00. Aukojo: Seminarijai \$5.00, Nekalto Prasidėjimo Seselėms, Putnam, Conn., \$10.00, Red Cross \$2.00. Užprašė šv. mišias ir įteikė Dvasinį Bukietą Gerb. Klebonui Kun. J. Karaliui, jo vardadienio proga. Įrašė tris naujas nares.

Rašt. perskaitė C. Raštininkės laiską Pa. valst. license reikalui. Pirm. daug kalbėjo apie Moterų Sąjungą, kad yra garbė priklausyt prie tokios kilnios organizacijos, ir ragino visas nares ko daugiausiai įrašyt naujų narių.

"Surprise Package" aukojė O. Supranavičienė, kurį laimėjo A. Kostelnick. Pelno davė \$6.75.

Iždininkės raportas rodo, kad apsk. išde yra \$65.70.

Kalbėta apie seimo įnešimą: "Kad nuošimčiai nuo U. S. Bonds būtų perkelti į Lėšų Fondą. Nutarta, kad apskr. rašt. sužinotų iš C. Rašt., kaip buvo tas įnešimas sutvarkytas.

Apsk. pirm. J. Jurkevičienė baigė posėdį malda. 59-tos kp. narės pakvietė visas dalyves skanios vakarienos. Visos dėkojo 59 kp. narėms už gražų priėmimą. Sekantis suvažiavimas bus Minersville, Pa.

J. Tamanauskienė,
Apsk. Rašt.

N. Y. IR N. J. APSK.

Moterų Sąjungos N. Y. ir N. J. apskrities suvažiavimas įvyko 1952 m. gegužės 25 d.

Apsk. pirm. A. Liudvinaitienė malda atidarė posėdį 3 val. po pietų. Mandatus tvarkė A. Balsienė.

Dalyvavo:

24 kp. K. Dumblienė.

29 kp. M. Arbačiauskienė ir J. Te-rebežiūnė.

35 kp. J. Staškus ir A. Balsienė.

53 kp. K. Šukienė.

68 kp. T. Staugaitienė, O. Počienė ir A. Laugžemienė.

Viešnių 13.

Rašt. perskaitė protokolą, kuris buvo priimtas su pataisa. P. Liudvinaitienė pateikė seimo raportą, kuris buvo priimtas.

Kuopų raportai:

24 kp. Dvi narės mirė — a. a. P. Visačkienė ir M. Polterienė. Už jų vėles užprašė šv. mišias. Turėjo du parengimu, kurie gerai pavyko. Į Lėšų Fondą nusiuntė \$25.00. Visos narės sumokėjo \$.50 į Lėšų Fondą (nepaprastą mokestį). Kuopos tvarka gera — turto turi apie \$70.00.

29 kp. Turėjo parengimą — pelno davė \$57.00. Auka Kun. Pakalniui \$50. Motinos Dienos proga užprašė šv. mišias. Kuopa minėjo 35 m. sukaktį.

35 kp. Motinos Dienos proga užprašė šv. mišias. Viena narė serga. Viena narė mirė.

53 kp. Narių yra 58. Parengimas davė pelno \$30.00. Rašt. Strazdienei 25 m. vedybinio gyvenimo sukakties proga surengė pokylį. Motinos Dieną užprašė šv. mišias. Po metinio susirinkimo pagerbė valdybą. Turto yra apie \$200.00. Viena narė sirgo, negavo pašalpos. Įrašė dvi naujas nares.

68 kp. Užprašė šv. mišias už mirusias nares. Narių yra 32. Motinos Dienos proga turėjom šv. mišias. Vaikų kamžoms aukojė \$10.00. Apsk. \$3.00 Bažnyčiai davė Kalėdų auką. Turto yra apie \$100.00. Valdybai surengė pagerbimą.

Nebaigti reikalai: J. Terebežienė pranešė apie "shares". Palikta apsk. valdybai. Kuopos, kurios prisidėjo prie "shares", šiais metais nuo apsk. mokesčio. Apsk. turtas \$85.00.

I Lėšų Fondą apsk. aukojo \$25.00 ir užgryrė Memorial Fund.

Pageidauta, kad kuopos laikytų susirinkimus vasaros metu.

Nutarta suteikti M. Čižauskienei, buvusiai M. S. Centro Pirm., apsk. Garbės Narystę.

Įnešta, kad kuopos surengtų ką nors apsk. naudai.

Sekantis suvažiavimas paliktas valybos nuožiūrai.

Pirm. A. Liudvinaitienė malda baigė posėdį.

K. Dumblienė, Apsk. Rašt.

Po susirinkimo 53 kp. sąjungietės pavaišino atstoves ir palinksmo gražia programa. Eilėraščius pasakė J. Čemaškaitė, J. Ramanauskaitė, G. Čemaškienė. "KUKUTIS ir MOLIO MOTIEJUS" vaidino P. Ušlionis ir L. Rumbinas. Pasirodė taip pat ir A. Liudvinaitienė su P. Sabeckiene. Labai gražiai dainavo solo M. Čižauskienė, taip pat duetą su muziku J. Čižausku. Buvo keletas kalbų ir sveikinimų. Vakaro vedėja buvo K. Šukienė.

K. D.

BROOKLYN, N. Y.

Mot. Sąj. 29 kp. susirinkimas įvyko birželio 18 d., vadovaujant pirm. O. Dobrovolskienei. Ligonių turime tris — linkime joms greitai pasveikti. Parengimai davė gražaus pelno.

Gerb. Klebonui Kun. N. Pakalniškiui 40 metų kunigystės proga buvo įteikta \$50.00.

Kuopos metinės mišios bus atlaikytos 7 val. rytą spalio 26 d. Po mišių bus pusryčiai, tikėuosi, kad visos narės dalyvaus.

J. Terebežienė išdavė raportą iš N. Y. ir N. J. apsk. suvažiavimo, kuris įvyko Linden, N. J. Pirm. O. Dobrovolskienei baigė susirinkimą malda. Po susirinkimo buvo vaisės ir dovanos.

Sena Narė.

Mot. Sąj. 29 kp. reiškia gilią užuojautą narėms P. Grigieniui dėl mirties jos dukters Alenos, O. Jagminienei dėl mirties jos sūnaus, E. Žajlskienei dėl mirties jos vyro.

Su didžiu liūdesiu pranešame, kad ilgametė Sąjungietė, 29 kp. narė, Marijona Jankevičienė mirė birželio 29 d. Reiškiamo užuojautą jos vyrui V. Jankevičiui ir šeimai.

S. N.

UŽUOJAUTA

Philadelphia, Pa. — Marijona Mikolaičiūtė Jurkevičienė mirė birželio 25 d. Vėlionė gimė Lietuvoje. Jos vyras Jonas Jurkevičius mirė 1951 m. Ji paliko tris dukteris: Albiną McBride, Josephine Donnely ir Adelę Jurkevičiūtę.

Gyva būdama, priklausė prie Šv. Pranciškaus Tretininkų, Šv. Rožančiaus Draugijos ir Moterų Sąjungos 10 kp.

Vėlionei Jurkevičienei amžiną atilsį, o jos dukroms pareiškiu širdingiausią užuojautą.

K. V.

REQUIESCANT IN PACE

Su didžiu liūdesiu pranešame Sąjungietėms, kad 5-tos kp. narė a. a. Veronika Sepavičienė atsiskyrė su šiuo pasauliu. Jos kuopa ir visos Sąjungietės reiškia gilią užuojautą jos šeimai. Atsiminsime ją savo maldose.

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA 1951-53 M.

DVASIOS VADAS —
Rev. F. Juškaitis
432 Windsor St.
Cambridge, Mass.

PIRMININKĖ —
Julia Mack
9 Dean St.
Worcester 2, Mass.

1-VICE-PIRM. —
Antonia Wackell
237 Millbury St.
Worcester, Mass.

2-VICE-PIRM. —
Marcelė Watkins
110 Barnard Rd.
Worcester, Mass.

RAŠTININKĖ —
Marijona Vaičiūnienė
1927 So. 49th Ave.
Cicero 50, Ill.

IŽDININKĖ —
Elena Statkienė
4446 S. Washtenaw Ave.
Chicago 32, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS —
Marijona Žemaitienė
47 Waverly St.
Worcester 4, Mass.

Joan Sepavičienė
69 Hadwen Rd.
Worcester, Mass.

REDAKTORĖ —
Matilda Pauliukonienė
32 Arthur St.
Worcester 4, Mass.

DIREKTORĖS

ILLINOIS
Agnes Stašaitienė
1413 So. 48th Ct.
Cicero 50, Ill.

MASS, MAINE ir N. H.
Teklė B. Mažeikienė
9 Ashmont Ave.
Worcester, Mass.

MICHIGAN
Ona Kase
16234 Lesure Ave.
Detroit 27, Mich.

NEW YORK ir N. JERSEY
Stasė Strazdienė
135 Liberty St.
Linden, N. J.

OHIO
Ona Stepulionienė
6700 Superior Ave.
Cleveland, Ohio

PENNSYLVANIA
Julijona Tamanauskienė
218 Oak St.
Minersville, Pa.

LITERATINĖ KOMISIJA
Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Donna Kaminskienė
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

Anna Kumstis
194 Cottage St.
Athol, Mass.

SKUNDŲ KOMISIJA
Augusta Šatkienė
1420 S. 48th Ave.
Cicero 50, Ill.

Marijona Šriupšienė
6.33 S. Campbell Ave.
Chicago 29, Ill.

Ona Sidabrienė
6 Commonwealth Ave.
Worcester 4, Mass.

FINANSŲ KOMISIJA

Veronika Liutkienė — Pirm.
30 Arthur St.
Worcester 4, Mass.

DAKTARAS - KVOTĖJAS
Dr. S. Biežis

LEGALIS PATARĖJAS
Adv. Konstant Savickas .

NERVINGAS ŽMOGUS

Vėlai naktį į hotelį ateina keleivis ir klausia sau kambario. "Visi užimti" sako savininkas. "Duok man bent kampelį kur pernaktuoti" prašo keleivis.

Savininkas atsimena, kad yra vienas kambarėlis, bet jisai laikomas tuščias, nes už sienos gyvena labai nervingas žmogus, kursai nekenčia mažiausio šlamėjimo nei bildėsio.

Svečias prižada užsilaikyti kuotyčiausiai, jei jam bus pavestas šitas kambarys.

Įėjęs į kambarį, svečias pradeda rengtis kuotyčiausiai, bet besiaudamas batą, užsimiršta ir meta jį ant žemės. Bildėsis. Susigriebęs ir šaltu prakaitu apsipylęs, jisai nusiauna antrą batą tyliai ir be jokio šlamėjimo gula į lovą.

Tyla. Praeina pusė valandos. Tik su sykiu duodasi girdėti trenksmingas balsas iš anos pusės sienos:

"Kas tau yra? Dėlko nesiauni kito bato?"